

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd duobus modis vita dicatur, duobus etiam mors intelligatur. lxxii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

*Ex dictis
August.*

Quatuor genera sunt oblationis. Pro valde bonis, gratiarum actiones sunt: hoc est, Deo gratias agunt: quia bene vixerunt. Pro non valde bonis, ut plena remissio fiat. Pro non valde malis propitiationses sunt, ut tolerabilior fiat damnatio. Pro valde malis, non adiumenta mortuorum, sed tantum consolationes viuorum sunt.

Cur sanctorum animae pro inimicis suis non orent, quando eos in igne aeterno ardere prospexerint. Cap. LXXI.

*Ex eodē.
Petr. int.
Gre. re.*

Et ubi est quod sancti sunt, si pro inimicis suis quos tunc ardere viderint, non orabunt? Quibus utique dictum est: pro inimicis vestris orate. Orant pro inimicis suis eo tempore quo possunt ad fructuosam poenitentiam eorum corda conuertere, atque ipsa conuersione saluare. Quid enim aliud pro inimicis suis orandum est, nisi hoc quod ait Apostolus: ut det illis Deus poenitentiam ad cognoscendam veritatem, & respiciant a diaboli laqueis, a quo captiui tenentur ad ipsius voluntatem? Et quomodo pro illis tunc orabitur, qui iam nullatenus possunt ad iustitiae opera ab iniquitate commutari? Eadem itaque causa est cur non oretur tunc pro hominibus aeterno igne damnatis, quae nunc etiam causa est, ut non oretur pro diabolo, angelisque eius aeterno supplicio deputatis. Quae nunc etiam causa est ut non orent sancti homines, pro hominibus in fidelibus impiisque defunctis: nisi quia de eis quos, utique deputatos aeterno supplicio iam nouerint, ante illum iudicis iusti conspectum orationis suae meritum cassari refugiunt? Quod si nunc quoque uiuentes iusti, mortuis & damnatis iniustis minimè cōpatiuntur, quando adhuc aliquid iudicabile de sua carne sese perpeti etiam ipsi nouerint: quanto districtius tunc iniquorum tormenta respiciunt, quando ab omni vitae corruptione exuti, ipsi iam iustitiae vicinias atque arctius inhærebunt? Sic quippe eorum mentes, per hoc quod iustissimo iudici inheret, ius districti iudicis absorbet, ut omnino eis non libeat, quicquid ab illius aeternae regula subtilitate discordat.

Quod duobus modis vita dicatur, duobus etiam mors intelligatur. Cap. LXXII.

*Ex eodē.
Petr. int.*

Non est iam quod responderi debeat aperta rationi: sed haec nunc quaestio mentem mouet, quomodo anima im-

mortalis dicitur, dum constat quod in perpetuo igne moriatur. Quia duobus modis vita dicitur: duobus etiam modis *Gre. ref.* mors debet intelligi. Aliud est namque quod in Deo vivimus aliud verò quod in hoc quod conditi vel creati sumus: id est, aliud beatè vivere, & aliud essentialiter. Anima itaque, & mortalis esse intelligitur, & immortalis. Mortalis quippe: quia beatè vivere amittit. Immortalis autem: quia essentialiter vivere nunquam desinit: & naturæ suæ vitæ perdere non valet, nec cum in perpetua fuerit morte damnata. Illic enim posita beatè esse perdet: & esse non perdet. Ex qua re semper cogitur, ut & mortem sine morte, & defunctum sine defuncto, & finem sine fine patiatur.

Quod electi seu reprobi ad loca communia deducantur in tormentis. Caput LXXIII.

Quod verò siue electi seu reprobi, quorum communis causa in opere fuerit, ad loca etiam communia deducantur, veritatis nobis verba satisfaceret, etiam si exempla defessent. Ipsa quippe veritas, propter electos in euangelio dicit: In domo patris mei multæ mansiones sunt. Si enim dispar in illa beatitudine aeterna retributio non esset, una potius mansio quam multæ essent. Multæ ergo mansiones sunt, in quibus & distincti bonorum ordines, propter meritum consortium communiter latentur, & tamen unum denarium omnes laborantes accipiunt, qui multis mansionibus distinguitur: quia & una est beatitudo quam illic percipiunt, & dispar retributionis qualitas, quam per opera diversa consequuntur. Quæ nimirum veritas, iudicij sui diem denuncians ait, Tunc dicam messoribus colligite zizania, & ligate ea fasciculis ad comburendum. Messores quippe angeli sunt, zizania in fasciculis ad comburendum ligant, cum pares comparibus in tormentis similibus sociant, ut superbi cum superbis, luxuriosi cum luxuriosis, avari cum avaris, fallaces cum fallacibus, invidi cum invidis, infideles cum infidelibus, ardeant. Cum ergo similes in culpa, ad tormenta similia adducantur, qui eos locis pœnalibus angeli deputant, quasi zizaniarum fasciculos ad comburendum ligant.

De hoc quod in domo Dei multæ mansiones sint.

Caput LXXIII.

In euangelio veritas dicit: In domo patris mei mansiones multæ sunt. Sed in eisdem multis mansionibus erit aliquo *Grego. in suis mora li. dicit.*